

STROMEN OP HET DROGE

boodschap en beleving
in tijden van opwekking

WILLIAM REID

Vertaald door

L.J. VAN VALEN

UITGEVERIJ  J.J. GROEN EN ZOON
LEIDEN
1992

Reid, William

Stromen op het droge : boodschap en beleving in tijden van opwekking / William Reid ; vert. [uit het Engels] door L.J. van Valen. - Leiden : Groen. - (Opwekking, vroeger en nu)

Vert. van: Revival truth.

ISBN 90-5030-279-3

NUGI 635

Trefw.: reveil.

Omslagontwerp: SpitS Associés

Oorspronkelijke Engelse uitgave: Revival Truth, being Sermons hitherto unpublished of the late Rev. Robert M'Cheyne of St. Peter's Church Dundee, edited with a preparatory epistle to anxious inquirers of the word of the Lord Jesus Christ; and an introduction on the baptism of the Holy Ghost, specially adressed to believers who are praying for a great revival of vital religion, by the Rev. William Reid M.A., London, James Nisbet & Co, 1860.

ISBN 90-5030-279-3

© 1992 UITGEVERIJ J.J. GROEN EN ZOON - LEIDEN

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUD

Inleiding	9
Verhinderingen voor opwekking	9
De boodschap van William Reid	10
Achtergronden van het boek	10
Kort historisch overzicht van de opwekking van 1858/1859	13
Het begin in Noord-Amerika	13
Het "genadejaar" van Ulster	13
Wales, Engeland en Schotland	14
Voorwoord van de schrijver	17
Een tijd van opwekking	17
De inhoud van het Evangelie als opwekkingsboodschap	17
Citaten	19
De geestelijke beleving tijdens de opwekking	19
<i>Een lied van een opgewekte uit de geestelijke dood</i>	20
EERSTE DEEL	
De evangelie-boodschap in tijden van opwekking	23
Verlossing voor hopeloze zondaren	25
God vergeeft volkomen!	26
Zie het Lam Gods!	28
Genade kent geen beperkingen	29
Wat moet ik doen om zalig te worden?	32
Het geloof in de Gekruiste	33
Gods gave aan een verloren wereld	35
Een onvoorwaardelijk Evangelie	37
Christus geeft alles tot zaligheid	39
Geen vermenging van wet en Evangelie	40
Zonder Zijn bloed, geen vergeving	40
Het werk van Gods Geest in ons	42
De Geest in ons en Christus voor ons	44
Wat is nodig tot zaligheid?	44
Wedergeboorte is absoluut nodig	45
De wedergeboorte is door het geloof	48
De wedergeboorte is de vereniging met Christus	49
Het geloof in Christus is de moedergenade	50

Het geloof is alleen voldaan met het werk van Christus	52
Een woord tot de onbekeerde zondaars	53
Hoopvolle tijden	53
Het belang van een persoonlijke relatie met Christus	54
Bevinding is geen grond voor het heil	56
Rechtvaardiging en heiliging: beide zijn nodig	56
Het bloed van Jezus alleen!	58
Een woord tot de predikanten	60
Wat is de bijbelse boodschap?	61
Verhouding van heilsfeiten en heilsorde	61
De prediking van Christus	63
De boodschap in dagen van opwekking	67
<i>Mijn Jezus heb ik nodig</i>	69

TWEEDE DEEL

De geestelijke beleving in tijden van opwekking	71
Gods werk in de natuur en in de genade	73
De bekering van de enkeling en van de massa	74
De belofte van de uitstorting van de Heilige Geest	74
Ook nu werkt de Pinkstergeest nog	75
De belofte van de Zaligmaker geldt ook nu	77
Het wachten op de vervulling van de belofte	79
De kracht van het gezamenlijk bidden	82
De roeping van de Meester blijft van kracht	82
Een hoopvolle belofte: "Niet lang na deze dagen"	83
Hoe de doop met de Heilige Geest plaats vond	84
Een krachtige prediking is onmisbaar	85
"Ik zal u met de Heilige Geest en met vuur dopen"	87
Een eerlijke verkondiging	88
Een nieuwe doop met de Heilige Geest is nodig	88
Het doel van Pinksteren: De verheerlijking van Christus	89
Christus is de grote inhoud van een bijbelse prediking	92
Laten wij vurig bidden om een nieuwe Pinksteruitstorting	93
De Heilige Geest is de Toepasser van de genade van Christus	93
Welke gaven stort de Geest uit?	95
Het uitzien naar "de Geest der genaden en der gebeden"	96
Mogen wij veel of weinig verwachten?	97
Er is geen grond voor moedeloosheid	99
Overeenkomsten tussen de opwekkingen, toen en nu	101
Hoe de weg gebaad werd tot de opwekking van 1858/1859	102

Eenheid onder de gelovigen	104
De rem van het kerkisme kan worden weggenomen	105
"Stromen van zegen"	107
Bidden om een plaatselijke opwekking	109
De Geest overtuigt van zonde	110
De onbekeerden in groot gevaar	110
Het ongeloof is de grootste zonde	112
Het Evangelie richt zich op Christus	113
Het geloof in een vergevend God	115
<i>Smeekbede om een opwekking</i>	116

INLEIDING

Het boek van drs. W. van Vlastuin, getiteld "Opwekking", heeft zich in een ruime belangstelling mogen verheugen en heeft gedachten en pennen in beweging gebracht. Voor velen betekende de verschijning van dit boek de ontsluiting van een onbekend terrein, dat eerder in verband gebracht werd met oppervlakkige evangelisatiemethoden, dan met het werk van Gods Geest. Het was voor hen een openbaring, dat zowel de Schrift en ook de gereformeerde traditie voldoende grond bieden om juist in een tijd van verval een réveil van het geestelijk leven te verwachten. Er zullen er zeker zijn, die van harte konden instemmen met wat de schrijver aan het slot van zijn verantwoording opmerkt: "Ook nu kunnen de stromen van de Heilige Geest uitgestort worden tot een nieuwe bloei van de Kerk en tot verheerlijking van Gods grote Naam!"

De vraag is wat voor uitwerking het boek van Van Vlastuin feitelijk gehad heeft. Is er een besef gewekt dat een opwekking nu meer dan ooit nodig is? Is er gebed om de uitstorting van Gods Geest in ons vaderland? Is er geloof in Gods belofte dat Hij "water zal gieten op de dorstige en stromen op het droge?" Of gaat een ieder weer "zijns weegs", hetzij in een doffe berusting in de hedendaagse situatie, of in een geest van "doemdenken" en van een pessimistische toekomstverwachting?

Verhinderingen voor opwekking

De grootste belemmering voor een opwekking is naar onze mening de zelfgenoegzaamheid onder de gelovigen. Vooral het opgaan in materiële zaken is een strik die het geestelijk leven lauw maakt en de gebedskracht uitdooft. De godsdienst dient dan alleen als compensatie voor gevoelens van leegte en gemis aan het nabije leven met de Heere. Er is geen vurig verlangen naar de uitbreiding van Gods Koninkrijk op aarde. Er is geen uitstraling van de liefde van Christus naar de naaste. Geen wonder dat de gemeenschap onder de gelovigen met elkaar ook niet tot opbloei komt en de eensgezindheid vaak ver zoek is.

Behalve de ingezonkenheid van het geestelijk leven onder Gods kinderen, kunnen er ook andere verhinderingen zijn. Wij noemen één belangrijk punt: Er kan een groot gebrek zijn aan een bijbelse verkondiging van zonde en genade. En al worden wet en Evangelie zuiver gepreekt, dan nog kan er een gemis zijn aan de kracht van de Heilige Geest, waardoor

een overvloedige zegen uitblijft. Horatius Bonar schrijft in een voorrede op het bekende boek van John Gillies, "Historical collections of accounts of Revival" over de mensen die God gebruikt in tijden van geestelijke opleving. In de eerste plaats merkt hij op dat deze mannen hun bediening ernstig opnamen: "Zij leefden, arbeidden en predikten als mannen van wier lippen de onsterfelijkheid van duizenden afhing". Hij beschrijft hen ook als "mannen des geloofs" en "mannen des gebeds". En als achtste punt noemt hij dat zij mannen waren "die vastberaden en zeer beslist aan de leer van wet en Evangelie vasthielden". Waar zijn de predikanten die vanuit deze bezieling het Woord verkondigen?

De boodschap van William Reid

William Reid, de schrijver van het boek dat wij inleiden, was er ook van doordrongen dat de boodschap van het Evangelie geen onzeker geluid behoort te geven, daar deze anders voor het uitwerken van een opwekking krachteloos zal zijn. Hij acht het van belang dat de prediking gericht is op de rijke beloften van het heil en een dringend appèl inhoudt aan het adres van verloren zondaren. Het centrale thema van de boodschap is het werk van Christus tot verzoening van de zonden. De prediking in dagen van opwekking is een bediening in *kracht en in de Heilige Geest*. Wat is een vruchteloze bediening? Een tijdgenoot en geestverwant van Reid, de bekende Robert Murray M'Cheyne, tekent deze op een kernachtige manier: "Het Evangelie komt dan tot de mensen alleen in *woorden*. Hoe vaak predikt een getrouw predikant het Evangelie en schijnen de mensen het met vreugde in te drinken! Een straaltje natuurlijke welsprekendheid verheldert alles wat hij zegt, of hij heeft een vriendelijke en gevoelvolle spreektrant die de aandacht van de mensen boeit; maar er worden geen zaligmakende gevolgen gezien. Geen verbroken harten, geen zielen toegevoegd aan de Kerk die eenmaal zal zalig worden". Is dit niet het beeld van de prediking van vele dienaren des Woords in onze tijd?

Achtergronden van het boek

"Boodschap en beleving in tijden van opwekking", kozen wij als ondertitel van het boek van William Reid (1814-1896). Oorspronkelijk verscheen het samen met een aantal preken van M'Cheyne, onder de titel "Revival Truth". De eerste editie kwam in 1860 van de pers, een jaar later gevolgd door een Nederlandse vertaling, met als titel: "Christus ons alles, woorden van raad en bestuur in deze dagen van godsdienstige opwekking..." Wij hebben deze vertaling aan de hand van de oorspronkelijke tekst opnieuw bewerkt. Hierbij hebben wij de gedichten, die door J.J.L. ten Kate zijn bewerkt, ongewijzigd overgenomen.

William Reid was als predikant in Stirling in Schotland nauw betrokken bij het "Revival" in de jaren 1858/1859, dat haar wortels had in de Verenigde Staten en Wales. Van deze opwekking in Groot-Brittannië, die vooral in Noord-Ierland veel zegen verspreidde, stelde hij een verslag samen, onder de titel "Authentic Records of revival now in progress in the United Kingdom", dat in 1860 het licht zag. Een kort historisch overzicht van deze opwekking laten wij op deze inleiding volgen.

Reid heeft zich intensief beziggehouden met de criteria waaraan een opwekking moet voldoen. Zijn publikaties bevatten raadgevingen, zowel voor het verwachten van, als voor het omgaan met een algemeen réveil van het geestelijk leven. In het eerste deel van "Stromen op het droge" wijst hij op het belang van een goede begeleiding van de pasbekeerden en ontwaakte zondaren, waarvoor hij praktische wenken aandraagt. Het eerste deel is daarom meer gericht aan heilbegerige zielen, die Christus nog niet kennen. Hij wijst erop dat het ongeloof de grootste zonde is en dat een ieder die onder het Evangelie verkeert zonder uitstel de toevlucht moet nemen tot de genade die hem wordt aangeboden. Op een indringende wijze confronteert hij de zondaar met zijn gevaarvolle toestand buiten Christus. Gods boodschap is welmenend en kan daarom geen uitstel verdragen!

Het tweede deel van het boek handelt over de doop met de Heilige Geest, "in het bijzonder geadresseerd aan de gelovigen die bidden om een grote herleving van de wezenlijke godsdienst". Er is alle reden voor een algemeen gebed om de vervulling van de bijbelse beloften van de uitstorting van de Heilige Geest. Reid toont aan dat de doop met de Geest niets anders betekent dan een herhaling van het gebeurde op de Pinksterdag. In dit verband wijst hij erop dat de beleving van een opwekking wordt gekarakteriseerd door een diep besef van schuld en zonde en een intense vreugde in de oneindige genade van de schuldvergeving. Het is een heldere uiteenzetting van de wijze waarop de genade van Christus in tijden van opwekking persoonlijk ervaren wordt. De schrijver benadrukt dat iedere opwekking getoetst moet worden aan bijbelse normen. Ook in tijden van overvloedige werkingen van de Geest blijft de eenvoudige boodschap van zonde en van genade het enige middel om zondaren te brengen tot een beleving van het heil in Christus Jezus.

Moge de lezing van dit boek door de Heilige Geest gezegend worden om des te meer te bidden om een opwekking in ons vaderland.

Dordrecht, december 1991

L.J. van Valen

KORT HISTORISCH OVERZICHT VAN DE OPWEKKING VAN 1858/1859

L.J. van Valen

Het begin in Noord-Amerika

De bakermat van de meeste opwekkingen in de engelstalige wereld vinden wij in Noord-Amerika. Zowel onder de Congregationalisten, die afstamden van de Engelse Puriteinen, als onder de Presbyterianen, die van Schots-Ierse afkomst waren, kwamen in de achttiende eeuw verschillende "revivals" voor. Namen als Jonathan Edwards en de gebroeders Tennent zijn onlosmakelijk aan deze zegenrijke bewegingen verbonden.

Deze ontwikkeling zette zich in de negentiende eeuw voort. Vlak vóór het uitbreken van de Civil War, de burgeroorlog tussen de noordelijke en zuidelijke staten, begon in oktober 1857 een grote opwekking in Hamilton, Ontario. De kranten verbreidden het nieuws dat in enkele dagen tijd drietot vierhonderd bekeringen hadden plaats gevonden. Op 1 december van dat jaar kwamen tweehonderd predikanten in Pittsburgh bij elkaar om de noodzaak van een opwekking met alle voorkomende verhinderingen te bespreken en om hierom te bidden. Als een olievlek verbreidde de beweging zich over het land, totdat in 1858 een hoogtepunt bereikt werd. Vele duizenden kwamen tot bekering. De predikanten kwamen tijd tekort om de vele "ontwaakte zielen" te begeleiden en te onderwijzen. Ook particuliere Christenen werden bij het werk betrokken en leidden gebedssamenkomsten. In die tijd werd gezegd dat "een reiziger wel drieduizend mijl kon gaan en overal waar hij maar wilde, hetzij in steden of in dorpen, stoppen, om te ontdekken dat er geen plaats was waar geen gebedsbijeenkomst gevonden werd".

Het "genadejaar" van Ulster

Het nieuws van de grote opwekking in Amerika bereikte spoedig het Britse thuisland. Een vonk sprong ook over op het Ierse eiland. In een schoolgebouw in het dorpje Kelso kwamen vijftig mensen bij elkaar om te luisteren naar de eenvoudige James Meneely en te bidden "om een uitstorting van de Heilige Geest". De school werd de wieg voor de

beweging die weldra Ulster in beslag zou nemen. De predikant van het nabijgelegen Connor, John H. Moore, was ook overtuigd van de noodzaak van een "revival" en volgde met belangstelling de berichten uit Amerika. Sommigen spotten met dit verlangen, want, zo zeiden zij: "Hoe kan de Dag van Pinksteren zich herhalen". Maar binnen enkele maanden was het schoolgebouw van Kelso al gauw te klein, vandaar dat men in de open lucht samenkwam. De woorden van Meneely en Moore troffen doel in vele gewetens. De vraag: "Wat moeten wij doen?" werd overal gehoord.

De opwekking verspreidde zich weldra over geheel Noord-Ierland. Mannen als Henry Cooke, "de kampioen van de presbyteriaanse orthodoxie" en de Engelse leke-evangelist Brownlow North waren vurige gezanten van Christus, die hier met hart en ziel het Evangelie verkondigden. Het jaar 1859 ging zo de geschiedenis in als "het jaar van genade". Onder de gelijknamige titel schreef William Gibson een boek, waarin hij een prachtige beschrijving geeft van dit wonderwerk in het Ierse Ulster.

Wales, Engeland en Schotland

Ook Wales deelde in de overvloedige oogst. De dagen van Daniel Rowland en Howell Harris, namen verbonden aan de Great Awakening in de achttiende eeuw, herleefden weer. Humphry Jones en David Morgan gaven hier leiding aan de opwekking. Eerstgenoemde had ook in Amerika kennis genomen van het rijke werk van Gods Geest. Vooral Morgan was een Calvinist in hart en nieren, die goed bekend was met de werken van de grote Puriteinen, zoals Owen en Watson, en hun leer van vrije genade op een gloedvolle wijze vertolkte.

In mindere mate dan Ulster en Wales waren Engeland en Schotland bij het "revival" betrokken. In Londen werkte vooral de "City Mission" met veel zegen in de volksbuurten. In Glasgow oogstte het evangelisatiewerk in de Wynds opmerkelijke successen. Behalve de onvermoeide evangelist Brownlow North mag in Schotland de naam van Duncan Matheson niet onvermeld blijven. Deze evangelist werkte vooral in Aberdeen met veel zegen. Om een beeld te geven van het verloop van de opwekking op de Britse eilanden, stelde William Reid zijn "Authentic Records" samen. Hij benaderde een aantal predikanten om een verslag te geven van de uitwerking van de opwekking in hun woonplaats of streek. Reid eindigt zijn voorwoord met de volgende treffende woorden:

"Wij leven in een opmerkelijke tijd. De Heilige Geest werkt buitengewoon op het gemoed van mensen. Maar wie onder ons is de God van alle genade voldoende dankbaar, dat Hij het in de loop van enkele maanden mogelijk heeft gemaakt dat boek na boek van de pers is verschenen,

gevuld met de meest treffende verslagen van Zijn daden onder het volk? Wij maken veel werk van de bekering van weinige zielen. Zou het geen droevige zaak zijn, als wij nu lezen van de bekering van vele tienduizenden, zonder hierdoor op een gepaste wijze getroffen te worden?"

VOORWOORD VAN DE SCHRIJVER

Een tijd van opwekking

In onze tijd zijn velen ontwaakt en overtuigd van hun zonde. Onder deze omstandigheden is het onze bede en ons vertrouwen dat onze "inleidende brief aan de heilbegerige lezer" een woord op zijn plaats zal zijn. Wij hopen dat deze bijdrage nuttige raadgevingen mag bevatten om bekommerde zielen tot de enige bron van vrede en zaligheid, "het dierbare bloed van Christus" te leiden. Het Evangelie, *het Evangelie alleen*, kan de ziel verlossen. Het is daarom een belangrijke vraag: "Wat is het Evangelie?" Het Evangelie van Gods genade is stellig niet maar: "Geef uw hart aan Christus", al wordt dit vaak oppervlakkig de zoekers naar de zaligheid op het hart gebonden; maar vooral dit: "Dewijl wij dan broeders, vrijmoedigheid hebben om in te gaan in het heiligdom door *het bloed van Jezus*, op een verse en levende weg, welke Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is, door Zijn vlees; en dewijl wij hebben een grote Hogepriester over het huis Gods, zo laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs!"

De inhoud van het Evangelie als opwekkingsboodschap

"Geef uw hart aan Christus" is in zijn wezen *wet* en geen *Evangelie*. Het is goed dat dit gedaan wordt, maar niet langs de weg van de wet, want waarom zou men een verloren zondaar aanbevelen "zonder stro stenen te bakken?" (zie Exod. 5) De ware evangelieboodschap is: Neem de vrije gift van het hart van Jezus aan, door Hemzelf aan te nemen met al de weldaden, door Hem "met Zijn eigen bloed" verworven, en uw hart zal in één ogenblik Zijn eigendom zijn, Hem gegeven worden, niet door dwang van de *wet*, maar door de drang van de *liefde*. Want als de liefde van *Zijn* hart in uw hart door Zijn Heilige Geest is uitgestort, dan zult u gewaar worden, dat u onder de invloed van een vrijwillige prikkel verkeert om Hem uw hart te geven en al wat u wederkerig te geven hebt. Het is goed dat u Hem uw hart schenkt, maar als u niet eerst het Zijne ontvangt, zult u Hem nooit het uwe geven.

De bedoeling van onze boodschap aan ontwaakte en heilbegerige zielen

is: om “de ware genade van God”, “zonder de werken der wet”, alleen “door het bloed van Jezus”, voor te stellen. Ons grote oogmerk is de heerlijkheid van Christus in de bekering van zielen en de middelen die daarvoor worden aangewend, door eenvoudige voorstellingen van een reeks van feiten, betreffende de grote waarheid van de Schrift, naar voren te brengen. Dit komt eenvoudig hierop neer, dat wij eenmaal, geheel en voor eeuwig worden gezaligd, door de genade van God en dat wij aan onze zaligheid geen ander deel hebben dan dat van de bedelaar, namelijk dat wij deze aannemen als “een vrije gift”, ons bezorgd door het “*dierbaar bloed van Christus*”. En daar sommigen zich beijveren om iets vanuit zichzelf aan te wijzen, als de prijs om van Hem hun zaligheid te kopen, hebben wij geprobeerd de algehele nutteloosheid van al zulke pogingen aan te wijzen. Wij hebben, naar onze mening duidelijk op vele verschillende wijzen aangetoond, dat alle ware godsdienst een *bepaald duidelijk begin* heeft en dat is het tijdstip, waarop een zondaar bij het kruis op Golgotha staat. Het is het uur dat hij zich bewust is van zijn algehele eilendige toestand en de waarheid gelooft van het woord van Christus: “*Het is volbracht*” en dat “wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden naar de rijkdom van Zijn genade”. “Hij Zelf droeg onze zonden in Zijn lichaam op het hout” en daarenboven “vrede gemaakt hebbende door het bloed Zijns kruises” zijn wij deelgenoten van het eeuwige leven geworden, zonder iets van ons zelf. Die God, Die Hem gesteld heeft “tot een verzoening door het geloof in Zijn bloed” (zie Rom. 3:25), om Zijn gerechtigheid te openbaren in de vergeving van zonde, zal *alle* zonde vergeven door het geloof in Hem, want dit is Zijn eigen getuigenis, dat “*het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt van alle zonde*” (zie 1 Joh. 1:7).

Het bloed van Jezus Christus is de grond van vrede met God voor elke gelovige zondaar hier beneden en zal het onderwerp zijn van het eeuwig jubellied van de verheerlijkten daar Boven. Het is ons *alles* om bij God aangenomen te worden; wij worden er door gerechtvaardigd, opgenomen in Zijn gemeenschap en verheerlijkt. Zoals het altaar bij de ingang van de tabernakel stond, zo ontmoet de Heere Jezus Christus en “het bloed van Zijn kruis” ons bij het intreden in de gemeente van de gezaligden. De bloedstorting van Jezus, als een “verzoening voor onze zonden” ligt aan de drempel van het christelijk leven. Het is het alfabet van de christelijke bevinding, om de waarde te kennen van “het bloed der besprenging”. De eerste stap in de christelijke loopbaan is het komen tot “de geopende Fontein”. “Het bloed van Jezus” is ons enige en grote onderwerp. Moge de Goddelijke Geest Zijn eigen waarheid doen zijn tot een “kracht Gods tot zaligheid” voor iedere lezer!

Citaten

De schrijver moet met betrekking tot dit geschrift nog opmerken dat hoewel het even gemakkelijk als aangenaam geweest zou zijn dit geheel zelf te schrijven, hij met opzet citaten afkomstig van verschillende groepen van de Christelijke kerk (Episcopalen, Presbyterianen, Independenten, Baptisten, enz.) heeft overgenomen, opdat de bekommerde zondaar dezelfde waarheid, vanuit verschillende gezichtspunten voorgesteld, zou kunnen overdenken. Daardoor wordt nu de lezer tevens overtuigd van de waarheid dat de door de Geest verlichte gelovigen, al behoren ze tot verschillende kerken, ten opzichte van de enige weg van het heil hetzelfde denken.

De geestelijke beleving tijdens de opwekking

Met betrekking tot onze bijdrage over “de doop met de Heilige Geest”, die wij enige maanden geleden, nog vóór de grote godsdienstige opwekking in dit land, geschreven hebben, mag de schrijver met vreugde en ware dankbaarheid verklaren, dat hij het voorrecht gehad heeft enkele maanden iets te mogen zien en dagelijks te mogen lezen van juist zo’n grote opwekking, zoals door ons als hoogst nodig beschreven is. Wij mogen een verdere uitbreiding van deze opleving met vertrouwen verwachten. De Heere heeft Zijn Geest uitgestort als “siromen op het droge”, op bijna elke stad, gehucht, dorp en huis in verschillende graafschappen van het noorden van Ierland en het werk der genade is ook in veel plaatsen in Schotland begonnen. Tienduizenden zijn gegrepen door belang te stellen in hun zaligheid en gehele menigten hebben beleden dat zij vrede vonden in het geloven. In Wales heeft enige maanden geleden ook een grote opwekking plaats gehad en duizenden verloren zondaren hebben zich tot God bekeerd. O, dat de Geest des Heeren in volle stromen over het gehele land werd uitgestort en miljoenen van onze bevolking, die nog opstaan tegen het rechtvaardig bestuur van de vlekkeloos heilige God, tegelijkertijd van zonde overtuigd en door genade bewogen werden om al hun ongerechtigheid af te wassen in het bloed van de Zaligmaker en zich te bekleden met Zijn vlekkeloze gerechtigheid en zich te buigen onder de genadevolle scepter van de Koning der Ere!

Stirling, januari 1860

W. Reid

Een lied van een opgewekte uit de geestelijke dood

Eer ik mij met God verzoende
door de Heer' Die 't al volbracht,
Boog mijn ziel in duizend vrezen,
was mijn toekomst middernacht.
In het diepst van mijn geweten
klonk het klagend zelfverwijt,
En gebonden door de zonden,
voerde ik een vergeefse strijd!

Eer ik mij met God verzoende,
aan de voet van Jezus' kruis,
Wierp ik vruchtloos mij ter neder
in de stille bedekluis;
Mijn hoogmoedige beloften
leden schipbreuk keer op keer;
'k Zocht en vond niet en de vrede
daalde niet in 't harte neer.

Maar toen 't vriendlijk woord des Heilands
tot mij doordrong: "Komt tot Mij!
Staak dat klagen en versagen,
Uw Verlosser is nabij!"
Toen ik mij door Hem liet leiden
tot de troon van Gods genâ,
O, toen was de rust gevonden,
en ik zong Hallelujah!

Onuitsprekelijke vreugde
stroomde door mijn dorre ziel,
Toen ik met een: "Abba, Vader!"
op de knieën nederviel;
Toen het trilde door mijn harte:
"Eeuwig heb Ik u bemind;
Al uw schulden zijn vergeven;
welkom, lang verloren kind!"
Alle doodsschrik was vervlogen,

alle vreze en zielsellend',
Want ik wist de vloek der zonde
was voor eeuwig afgewend.
Jezus was voor mij gestorven,
'k leefde in onverderfelijkheid!
Jezus voer voor mij ten hemel!
daar ook was mij plaats bereid!

En wanneer ik eens daar Boven
bij Gods heil'gen blinken zal,
Als ik mee mijn lied mag mengen
in der eng'len lofgeschal;
Dan zal ik die Heiland loven,
als een vlek'loos Lam geslacht,
Die mij met mijn God verzoende,
Die het al voor mij volbracht!

EERSTE DEEL

DE EVANGELIE-BOODSCHAP IN TIJDEN VAN OPWEKKING

*in het bijzonder gericht aan zondaren die de
weg der zaligheid zoeken. Oorspronkelijk geschreven als
"inleidende brief aan de
heilbegerige lezer".*

Verlossing voor hopeloze zondaren

Ontwaakte en bekommerde zondaar! Daar uw huidige toestand dit vereist, omdat deze gevaarlijk is, wil ik daaraan in de eerste plaats mijn volle aandacht wijden.

Uw geweten is nu ontwaakt en eindelijk heeft uw verstand nu iets begrepen van de betekenis van de "toorn van God". De verlichte spiegel van uw herinnering voert u met een levende bewustheid terug naar een schuldig verleden. Uw toestand is die van een uiterste verlating en uw toekomst is de hel! U weet het, de toorn van God wordt van de hemel geopenbaard over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van de mensen. Omdat u zowel "godloos" als "vol van ongerechtigheid" bent, verkeert u onder de vloek en "de toorn van God" blijft op u! Want er staat geschreven: "Vervloekt is een iegelijk die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet om dat te doen" (zie Gal. 3:10). U bent in de handen van een God Die rein van ogen is en Hij heeft dit vonnis geopenbaard! U bent reeds veroordeeld! U bent buiten Christus en er is dus maar één schrede tussen u en "de poel die brandt van vuur en sulfur, welke is de tweede dood". Het is daarom nodig en ten zeerste redelijk dat u met de diepste ernst vraagt: "*Kan ik nog zalig worden?*"

De God van liefde verzekert het u in Zijn Woord, dat getuigenis aflegt van de overvloedige genade, waarmee *Hij* Zich over schuldigen ontfermt: U kunt verlost worden van al uw zonden en ellenden! En deze verlossing hangt niet af van wat u zult doen, maar van wat God reeds gedaan heeft. Een blijde boodschap is van Godswege tot onze wereld gekomen en die haar gelooft zal zalig worden. Dit is de blijde boodschap: "Hieraan hebben wij Gods liefde gekend, dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren". "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe." "Christus is voor de goddelozen gestorven." "Hij, Die geen zonde gekend heeft, is tot zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem." Door eenvoudig te geloven wat God door Christus voor zondaren gedaan heeft, krijgen wij deel aan Christus en worden "aangenomen in de Geliefde" en zal het een zaak van onze eigen beleving worden wat wij lezen: "Wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar de rijkdom Zijner genade". Daarom wordt u allen verkondigd, "dat door Deze u de vergeving der zonden gepredikt wordt" en "door Hem worden allen die geloven" volkomen gerechtvaardigd.

God vergeeft volkomen!

Ik verzoek u vooral in uw gemoed te prenten, dat de "vergeving der zonden" op de drempel van het christelijk leven ligt. Deze onmisbare zegen is nu te verkrijgen. U moet deel hebben aan die vergeving, of u gaat voor eeuwig verloren; u moet deze nu hebben, of u mist de vrede. Het is een heerlijke gedachte dat het schuldige verleden opeens en voor altijd kan worden uitgewist! God vergeeft volkomen! God vergeeft ineens! Hij prent ons geen voorbereidingen tot de vergeving in. De apostel die bij bevinding de zegen van Zijn vergevende genade mocht leren kennen, getuigt: "Zo wij onze zonden belijden, God is getrouw en rechtvaardig dat Hij ons de zonden vergeve en ons reinige van alle ongerechtigheid" (1 Joh. 1:9). Dit getuigenis was gelegd tot een grondslag voor wat in dezelfde brief geschreven staat: "Het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde". Er staat niet: Nadat u een dieper berouw hebt gevoeld, nadat u dagen- en wekenlang in het gebed zult hebben geworsteld, nadat u de Goddelijke waarheid nog beter zult hebben leren bevatten en nadat u jaren van "moeite en smart" hebt doorleefd, na dat alles mag u op vergeving hopen; neen, maar van het ogenblik af, dat u uw zonden belijdt en u mag geloven dat u in Christus volkomen vergeving hebt, ontvangt u de vergeving van al uw misdaden, want God rechtvaardigt toch *goddelozen* en Christus neemt de zondaren aan. Hij zegt tot een ieder van hen, in die daad van aanneming: "Wees welgemoed; uw zonden zijn u vergeven".

Aldus kan er vrede met God worden verkregen op grond van de onmiddellijke schuldvergeving, en dat wel op elk ogenblik. Daartoe is geen berouw, geen werk nodig. U *behoeft niet* te wachten, maar eenvoudig te geloven wat God zegt met betrekking tot Christus, "hebbende vrede gemaakt door het bloed des kruises". En uit Zijn genade worden wij volkomen gerechtvaardigd, "door de verlossing die daar is in Christus Jezus". God is volkomen bevredigd om der gerechtigheid wil en Hij rechtvaardigt "degenen die uit het geloof van Jezus zijn". Hij schenkt u dadelijk "de vrede die alle verstand te boven gaat" en uw ziel wordt verkwikt als met de frisse waterstromen van een altijd stromende fontein. In de zaak van de vergeving van uw zonden, mag u geen tijd verloren laten gaan, want de Heilige Geest zegt: "Heden". Als u heden weigert te horen en u sterft voordat de zon morgen opkomt, dan gaat u voor eeuwig verloren, ondanks uw overtuiging van zonde en de angsten van uw ziel. Want Jezus Zelf verzekert: "*Die niet gelooft, zal verdoemd worden*". Bovendien kunt u niets anders doen dat uw ziel rust geeft of u Gode welbehagelijk maakt, zolang u de vergeving van uw zonden mist. U

gevoelt dan ook dat de vergeving uw eerste en grootste behoefte is. Nu biedt de God van liefde u deze het eerste aan, want nog is God te vinden, Die "in Christus de wereld met Zichzelf was verzoenende, haar zonden haar niet toerekenende". Meer nog, u zult uw gehele leven en uw gedrag op de meest treffende wijze inrichten volgens de bijbelse of onbijbelse inzichten, die u nu koestert van "de God van alle genade" en dat naar de warmte of aarzeling waarmede u Zijn vergevende genade omhelst. Zoals iemands maatschappelijke positie in de wereld door de aard en het karakter van zijn opleiding of opvoeding in de prille jeugd wordt bepaald, zo wordt de staat van de ware gelovigen in Christus even zeker bepaald, niet alleen in deze wereld, maar ook in de toekomst, door hun wèl of niet gebouwd zijn op de grote hoofdwaarheden van het Evangelie van Gods genade, dat u een onmiddellijke vergeving en dadelijke vrede predikt, "voor een ieder die gelooft". Zowel uw toestand, als uw bestemming voor tijd en eeuwigheid, moeten heden beslist worden! Het is daarom van het grootste belang om juiste evangelische inzichten en een klare ervaring te hebben van de genade van God, zoals die aan u, als zondaar, is geopenbaard in de Persoon en in het werk van Zijn Zoon Jezus Christus. De waarde van uw godsdienst, het slagen in het winnen van zielen, zal grotendeels afhangen van de helderheid waarmee u uw eigen behoudenis in Christus bij het begin van uw bekering aanvaard hebt. Hoe toch kan men er anderen toe brengen om de bezielende kracht te gevoelen van Christus' liefde, zolang men zelf niet vast verzekerd is, dat Hij ons persoonlijk heeft liefgehad en onze zonden van ons heeft weggedaan? Het meest nuttige leven is het leven, dat vast gegrond is in de kennis van Christus en Die gekruist, als de enige grondslag van onze aanneming bij God en van onze rechtvaardiging door Hem, waardoor wij vrede met God hebben "door onze Heere Jezus Christus, Die voor ons gestorven is". U zult dan ervaren dat zij, die het meest voor God en hun medezondaren arbeiden, gelijk zijn aan een man als Robert Murray M'Cheyne, die wist dat God hem vergeven had en dat hij voor eeuwig behouden was. Andrew Bonar, zijn biograaf, getuigt immers, dat hij kalm wandelde in een onafgebroken gemeenschap met de Vader en de Zoon en dat hij zijn onwifpelbare bekering in de weinige regelen die hij daaraan heeft gewijd, zelf aldus beschrijft:

"Maar toen mij Gods Geest aan mijzelf had ontdekt,
Toen werd in mijn ziele de vreze gewekt.
Toen voelde ik wat eisen Gods heiligheid deed;
Daar werd al mijn deugd een wegwerpelijk kleed!

Toen vluchtte ik tot Jezus! Hij heeft mij gered;
Hij heeft mij verlost van het vonnis der wet.
Mijn heil en mijn vrede, mijn leven werd Hij:
Ik boog me, en geloofde, en - mijn God sprak mij vrij!"

Zie het Lam Gods!

U hebt alle reden om het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt, nu duidelijk en gelovig te aanschouwen. Hierbij wordt u niet gewezen op een Verlosser, Die de zonde der wereld reeds *heeft weggenomen*, maar op Hem, Die de zonde der wereld *wegneemt*. De betekenis hiervan is, dat Jezus de van God verkoren Borg is om de zonde van de wereld weg te nemen. Wij zien, hoe Hij Zelf dat verzekert, wanneer Hij zegt: "De Zoon des mensen heeft *macht* om op aarde de zonden te vergeven" en "Mij is gegeven alle *macht* in hemel en op aarde". Jezus is de enige volkomen Zaligmaker, daar Hij macht heeft om de zonden van de wereld weg te nemen en dat in al haar omvang. De gehele wereld ligt voor God in het boze, want "allen hebben gezondigd". Het ware Evangelie van God is als volgt. Wanneer iemand die tot die zondige wereld behoort, de druk van zijn zonden gevoelt, zich rechtstreeks tot het Lam van God wendt en zijn schuld oprecht belijdt, zijn oprechte kommer daarover openbaart en zijn verlangen om daarvan verlost te worden, ook zal ervaren dat Jezus de macht en ook de wil heeft, om al zijn zonden weg te nemen. Als hij dan ziet, dat de Heere ze van hem wegdoet, zover het oosten is van het westen, zal hij zich in staat voelen om met een dankbaar hart en blijde lippen te zingen:

"Al mijn zonden wierp ik neer
Op mijn Heiland en mijn Heer,
't Vlekloos Lam dat God behaagt
En des werelds zonden draagt".

U zelf kunt de zonden die achter u liggen, nooit verzoenen; noch door uw werken u enig recht verschaffen op de erfenis van de heerlijkheid; maar, Jezus is gewillig al uw zonden weg te nemen, en u Zijn eigen recht op Zijn zalig Koninkrijk te schenken, wanneer u, van uw kant, aan Hem alleen uw zaligheid toevertrouwt.

"Kom", zo roept u misschien uit, "ik wil tot Hem gaan, en mij overgeven aan Zijn genade, ga ik verloren, dan ga ik verloren". Nee, zo moet u niet tot Hem komen! Want door zo te spreken werpt u wantrouwen op de volmaaktheid van Zijn volkomen verzoening voor de zonde en Zijn

gehoorzaamheid aan de heilige wet. Jezus Zelf zegt: "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk, *die in Hem gelooft, niet verderve*, maar het eeuwige leven hebbe". Als dit dan het ware getuigenis van God is, van waar hebt u, o vriend, dan reden om aarzelend en twijfelend te zeggen: "*Ga ik verloren, dan ga ik verloren?*" Nee, als u op het heerlijk Evangelie let, dan behoort u deze gedachte te hebben: God heeft ons zo liefgehad dat Hij Zijn eniggeboren Zoon voor zondaren liet sterven, en Hij verzekert mij, dat als een verloren zondaar in Hem gelooft, hij niet zal verloren gaan, maar het eeuwige leven zal beërven. Ik geloof Zijn Woord en reken er op, dat Hij, omdat Hij Zijn Zoon gaf om voor ons te sterven, toen wij nog zondaren waren, ons zeker met Hem alle dingen, als vergeving, genade en zaligheid, zal schenken. En als ik gehoor geef aan Zijn eigen genadevolle nodiging, dan rust mijn ziel op Zijn in Christus Jezus geopenbaarde liefde. Dan geloof ik dat verloren gaan voor mij even onmogelijk is, als het God onmogelijk is Zijn natuur te veranderen, of Zijn woord van genade en waarheid dat "het bloed van Jezus Christus Zijn Zoon ons reinigt van alle zonden" uit te wissen.

De hemelse Vader had zondaren zo lief, dat Hij Jezus zond om voor hen te sterven. Jezus had hen zo zeer lief, dat Hij Zijn leven wilde afleggen tot hun verlossing. De Heilige Geest had zondaren zoveel lief dat Hij een getuigenis geschreven heeft van Gods liefde, zoals deze in Jezus Christus aan zondaren wordt geopenbaard en Hij is Zelf in Zijn Persoon neergedaald, opdat zij verlost zouden worden. En als u nu, bekommerde ziel, berusten zult in Gods handelwijze, die al wat de wet van u eist overdraagt op Jezus, Die leefde onder de wet en haar volkomen gehoorzaam was, dan zult u vrede, genade en heiligheid verkrijgen. De volle stroom van Gods liefde, die alle verstand te boven gaat, zal uw ziel binnendringen en door de geest der aanneming tot kinderen zult u uitroepen: "Abba, Vader!" U zult de trekkende kracht van Christus' liefde gevoelen en leven tot heerlijkheid van uw Redder en uw God.

Genade kent geen beperkingen

Het is mijn begeerte dat ik de manier van verlossing van zondaren zo ruim maak, dat een ieder die het begeert, met het oog van het verstand lezen mag: "Haast u om onmiddellijk tot Christus te gaan en leg de last van uw schuld op Hem!" Dat wil ik op de volgende eenvoudige en duidelijk verstaanbare wijze ophelderen. Toen ik eens op het perron van het station van Aberdeen stond, zag ik een trein met een bord, waarop stond dat deze rechtstreeks naar Londen zou gaan. De deuren stonden open, de kruiers

plaatsten de bagage van de passagiers boven op en enige weinige mensen stapten in, of stonden gereed hier en daar in te stappen. Zodra zij aan het plaatskaartenloket hun kaartje genomen hadden, keken ze naar deze trein en als zij het bord met "Londen" ontdekten, wierpen zij hun reis-mantel daarin, stapten in, gingen zitten en hielden zich reisvaardig. Van kaartjes en spoorboekjes voorzien en overtuigd dat zij in de goede trein zaten, waren zij gerust en ik heb er niemand uit zien komen, om opgewonden en gejaagd heen en weer te lopen en te vragen: "Zit ik in de goede trein?" Ik zag ook niet dat iemand weigerde in te stappen, omdat er met die trein slechts een beperkt aantal vervoerd kon worden. In en om de stad zullen misschien tachtigduizend inwoners worden gevonden en toch was er niemand die het dwaas noemde, dat er slechts plaats was voor ongeveer twintig personen, want in de praktijk bleek er genoeg plaats te zijn. Een aantal keren op een dag vertrekken er treinen en men heeft bevonden dat één treinstel voor Londen voor het aantal passagiers voldoende is. Op de dag waarover ik nu spreek, merkte ik op, dat één passagier een hele bank voor zich alleen had en er dus ruimte in overvloed was. De trein is voor de gehele stad en haar omstreken, maar vervoert alleen de inwoners, die van tijd tot tijd daarvan gebruik maken. Zo nu heeft God, in Zijn oneindige wijsheid, gezorgd voor onze verloren wereld. Hij heeft in een trein van genade voorzien om zovelen van haar inwoners naar de hemel, de grote hoofdstad van het heelal, te voeren, zovelen die gewillig zijn gebruik te maken van Zijn genadige voorzie-ning.

Als wij u door de prediking van het Evangelie roepen, dan wil dat zeggen, dat elk die wil, komen mag. Hij passeert het plaatskaartenkantoor van de rechtvaardiging door het geloof alleen en stapt in de juiste trein, waarop met letters van bloed aangegeven staat: "Van schuld tot heerlijkheid". Als u dan de vrije en algemene aanbieding tot zaligheid verneemt, moet u niet blijven staan en uzelf afvragen en overleggen: "Zou het wel voor mij zijn?" Want evenals de spoorweg-maatschappij allen vervoert die zich schikken naar haar gedrukte reglementen, zonder overigens te vragen wie zij zijn, zo zult ook u, als u op de aangewezen tijd komt, de weg der zaligheid gereed vinden. Het enige richtsnoer, waarnaar u zich te schikken hebt, om vervoerd te worden is, dat u er in toestemt dat de Heere Jezus Christus "om niet" u het plaatsbewijs - "de kwijtschelding van zonden" - geeft wat natuurlijk een zeer begeerlijke schikking is, daar u van u zelf geen middelen hebt om te betalen.

Wanneer u zonder geld op zak eens bij een spoorweg-station komt en vurig verlangt met de trein die gereed staat naar Londen te vertrekken, mee te reizen, om daar een erfenis, u door een vriend nagelaten, in

ontvangst te nemen en als er dan eens iemand aan het plaatskaartenkantoor naar u toe kwam en sprak: "Ik zal betalen", wat zou u dan blij zijn over die regeling! Welnu, is de regeling om tot het geloof van de genade te komen niet nog gemakkelijker?

Om behouden te worden, moeten wij het Evangelie kennen, wij moeten Jezus kennen, want Christus en Die gekruisigd, is de inhoud en de rijkdom van het Evangelie. Paulus was zo ingenomen met Jezus, dat niets lieflijkers dan Jezus' Naam van zijn pen en lippen vloeide. Men heeft opgemerkt dat hij het woord Jezus vijfhonderd malen in zijn brieven heeft. Jezus was het bestendig Voorwerp van zijn overdenking en uit die goede schat van zijn hart sprak zijn mond en schreef zijn pen. Hij *gevoelde dat Christus* geworden was tot wijsheid, rechtvaardigheid, heiligmaking en volkomen verlossing. Hij roemde in de Heere en hij had zich voorgenomen niets te weten, onder hen tot wie hij predikte en aan wie hij schreef, dan "Jezus Christus en Die gekruist". Het geloof, dat niet gebouwd is op Christus de Heere, is niets anders dan een gevaarlijke droom. God wekke allen op, die in deze droom leven.

Jezus is de Rots der Hope!
Zalig die op Hem vertrouwt.
Wie verlossing wacht van elders,
Heeft zijn huis op zand gebouwd.
Hij, mijn Heiland en Verlosser,
Is de ware Levensbron,
Die door sterven en herleven
Mij de Vader heeft hergeven
En het Vaderland herwon!

Die Hem heeft, heeft alle dingen:
Schuldvergeving, vrede, kracht,
Licht en zegen allerwegen,
Vreugdepsalmen in de nacht,
Hemelvoorsmaak onder 't lijden,
Englenblijdschap in 't verschiet,
En een oog dat reeds beneden
't Paradijs der zaligheden
Achter 't graf ontsloten ziet!

Als wij eens daar Boven komen,
Wordt ons stoorloos heil gegund,
Maar van alle hemelweelden
Blijft ons Jezus 't middelpunt.
't Is de slotsom aller hymnen,
Eens weergalmend door 't heelal:
"Van het Kruis tot in de Glorie,
Blijft Hij 't eeuwig enig Al!"

Wat moet ik doen om zalig te worden?

Als de Heilige Geest u opwekt tot ware bekommernis over het gevaar dat u loopt als een opstandeling tegen Gods gezag, als een verdorven en doemschuldig zondaar, dan bent u in een diepgevoelde gemoedstoestand. Enkele vragen nemen dan uw ziel in beslag, zoals: "Wat moet ik doen om zalig te worden?" "Wat is de ware grond van de vrede van de zondaar met God?" "Wat moet ik geloven om zalig te worden?" Betreffende de grond van het leggen van de grondslag van uw verzoening, merk ik op dat u niets hoeft te doen, want de Zaligmaker van zondaren sprak op Golgotha: "Het is volbracht!" Jezus heeft alles gedaan wat er te doen was, om een volkomen vergeving te verzekeren en om aanneming en zaligheid te waarborgen aan allen die in Zijn Naam geloven. Als u Jezus tot Verlosser aanneemt, legt u een vast fundament voor de eeuwigheid, "want niemand kan een ander fundament leggen dan dat gelegd is, namelijk Jezus Christus" (1 Kor. 3:11). Hij is de Hoeksteen van de zaligheid, door God Zelf gelegd, en alleen van Zijn volbrachte verlossingswerk kunt u rust voor uw ziel verwachten en niet van iets wat door u gewerkt, door u geweld of van u is uitgegaan. Het is van het grootste belang, dat dit feit voor u helder is; het is het werk van Christus *zonder* u, en niet het werk van Zijn Geest *binnen* in u, dat de enige grond moet uitmaken van uw verlossing van schuld en van uw vrede met God. Pas er voor op, dat u uw vrede niet bouwt op uw gevoelens, overtuigingen, tranen, berouw, gebeden, daden of voornemens. U moet *beginnen* met Christus aan te nemen en dat geenszins maken tot het einddoel van de gang van een *ingebeelde* voorbereiding. Christus moet de Alfa en de Omega zijn. In onze verlossing moet Hij alles zijn of Hij zal niets zijn. Wacht u ervoor te vallen in de zo algemene dwaling, dat u te meer welkom zult zijn om Christus te ontvangen, naarmate u een proces van een "wetswerk" hebt doorlopen. U bent Christus heden even welkom als ooit. Wacht niet op dieper overtuiging van zonde, want waarom zoudt u uw overtuiging verkiezen boven Christus? Maar al had u die diepere

overtuiging van zonde, toch zoudt u geen jota voor uwe redding meer hebben, dan enig zondaar ooit had. Overtuigingen van zonde zijn nuttig, maar zij brengen geen redding, geen vrede, geen zaligheid, geen zekerheid aan, maar veeleer strijd en bekommernis. Het is goed uit de slaap te ontwaken als het gevaar ons boven het hoofd hangt, maar uit de slaap wakker worden is niet hetzelfde als het gevaar ontvlieden. Het is slechts gevoelig te zijn voor het gevaar en niets meer. Evenzo, om overtuigd te worden van uw zonden, moet u noodzakelijk tot bewustheid komen dat uw ziel in gevaar verkeert. Maar op zichzelf is dit nog geen verlossing. De overtuiging van zonde kan geen verlossing brengen; het spreekt niet van een Verlosser, maar slechts van onze behoefte aan Hem. Er zijn er velen, die, nadat zij diepe overtuigingen gekregen hebben van zonde, hevige angst voor Gods heilige wet, zichzelf dan geluk wensten als ware dat genoeg. Zij zeggen: "Nu ik overtuigd ben geworden van mijn zonden; nu ik onder vrees heb verkeerd; nu is het goed met mij, nu ben ik veilig". Is het goed met u? Bent u in veiligheid? Is het goed met de zeeman, als hij ontwaakt en ontdekt dat zijn schip op rotsen zal stoten, terwijl de onstuimige zee het dek overstroomt? Is het goed met de slaper, als hij te middernacht ontwaakt temidden van vlammen die zijn woning vernielen? Zegt hij dan: "Kom, het is goed met mij, want ik heb de vlammen gezien?" Niet zelden zijn zondaren op deze wijze tevreden met een zekere rustplaats, die echter, ten opzichte van de rustplaats die wij hebben aangewezen, tekort schiet. Een staan naar diepe overtuigingen en tevredenheid daarover, als men die gevoeld en ervaren heeft, is maar al te dikwijls een middel waarvan de satan zich bedient, door het oog van de zondaar af te keren van het volkomen werk van Jezus, Die onze zonden heeft gedragen in Zijn lichaam op het hout. Onze vrede met God, onze vergeving, onze verzoening, vloeien alleen en geheel voort uit de heilige, zonde verzoenende offerande van Jezus.

Het geloof in de Gekruiste

Zie dan op Hem, u die door de Geest van God van zonde overtuigd bent, zie! "*Zie het Lam Gods Dat de zonde der wereld wegneemt*". Zie in Zijn kruisdood het rantsoen voor velen! Zie daar de kern van al Zijn gehoorzaamheid en lijden! Zie dat *volbrachte* werk! - een werk van verbazende omvang - zoals Hij alleen het kon ondernemen en volbrengen! Zie in Hem ons enige slachtoffer, onze volkomen verlossing, het enige fundament van onze vrede, blijdschap en hoop! "Hij heeft onze zonden gedragen in Zijn lichaam op het hout (1 Petr. 2:24)". Daar wordt niet gezegd dat onze daden of gebeden, of ons vasten en onze boeten, of onze